

Sygn. akt VI Gz 125/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Jerzy P. Naworski

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2019 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku dłużnika (...) sp. z o.o. w T.

o ogłoszenie upadłości

**na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w T. z dnia 21 lutego 2018 r.,
sygn. akt V GU 307/17**

postanawia

oddalić zażalenie

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił wniosek dłużnika o zwolnienie od kosztów sądowych, zaliczki na koszty postępowania upadłościowego. Sąd ten uznał, że dłużnik, wbrew dyspozycji art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 300 ze zm., dalej u.k.s.c.), nie wykazał braku dostatecznych środków na koszty sądowe. Sąd ten podkreślił, że ponoszenie start i brak płynności finansowej nie powodują automatycznie konieczności uwzględnienia wniosku. Duża liczba wypłat gotówkowych na rzecz kontrahentów świadczyć może o tym, że dłużnik przynajmniej częściowo reguluje swoje bieżące zobowiązania. Wydatki związane z działalnością gospodarczą nie mają pierwszeństwa przed należnościami Skarbu Państwa z tytułu kosztów sądowych. Sąd a quo dodał, że na koniec października 2017 r. przychód netto ze sprzedaży wyniósł niemal 11 milionów złotych, a trwałe aktywa 2 miliony złotych, zaś środki na rachunkach i w kasie 460 tysięcy złotych. Dłużnik mógł zatem zabezpieczyć środki na prowadzenie spraw sądowych w tym na koszty związane z wnioskiem o ogłoszenie upadłości (k. 143-143, s. 2).

W zażaleniu na to postanowienie dłużnik domaga się jego uchylecia i zwolnienia od zaliczki na koszty postępowania upadłościowego. Dłużnik podniósł, że w chwili złożenia wniosku o zwolnienie od kosztów i obecnie nie ma środków na uiszczenie zaliczki. Od 2017 r. spółka ma problemy z płynnością finansową i terminowym wykonywaniem wymagalnych zobowiązań, a ponoszenie kosztów sądowych zwiększyłoby jedynie jej zadłużanie. Przeciwko dłużnikowi są prowadzone liczne postępowania sądowe i egzekucyjne. Spółka nie ma żadnych środków trwałych, ruchomości i nieruchomości ani rachunków bankowych (k. 189-201).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W świetle art. 103 u.k.s.c., na wnioskodawcy będącym osobą prawną spoczywa ciężar wykazania, że nie ma dostatecznych środków na ich uiszczenie. Do wniosku o zwolnienie od kosztów dłużnik dołączył m.in. zestawienie spłat dokonywanych w ciągu ostatnich sześciu miesięcy na rzecz wierzycieli, co potwierdza poprawność ustaleń Sądu pierwszej instancji dotyczących jego sytuacji w dniu składania wniosku o ogłoszenie upadłości. Planowanie wydatków

bez uwzględnienia środków na prowadzenie postępowań sądowych jest naruszeniem równoważności w traktowaniu swoich powinności finansowych; strona, która realizuje swoje zobowiązania w ten sposób, że wyzbywa się zdolności do zapłaty kosztów sądowych, preferencyjnie traktując inne zobowiązania, nie może skutecznie zarzucać, że odmowa zwolnienia od kosztów narusza jej prawo do sądu. Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 18 lutego 2005 r. (V Cz 8/05, Lex 848176) stwierdził, że nie ma uzasadnionych podstaw, by co do zasady uznać preferencję dla innych wydatków, w tym związanych z pokryciem bieżących kosztów jej funkcjonowania jako przedsiębiorcy w stosunku do należnych od niej kosztów sądowych.

W świetle przytoczonych wypowiedzi orzecznictwa zarzut błędnych ustaleń jest chybiony, co czyni zażalenie bezzasadnym. W związku z tym należało je oddalić na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)